

slag maatte gaae igjennem, at stille et **Ændringsforslag**.

Finantsministeren: Jeg har afholdt mig fra at ytre mig om dette Punkt, fordi jeg ikke anfaaer det for noget Principielt, men jeg kan ikke nægte, at, hvis Udsvalgets Forslag, som jeg ikke haaber, skulde gaae igjennem med Hensyn til de 6 Soldinspecteurposter, vilde Conseqventsen i mine Tanker ligefrem medføre, at det Ændringsforslag, som af den sidste ærede Taler er bebudet, ogsaa bør antages, og derfor finder jeg det aldeles hensigtsmæssigt, at det stilles. — Hvad Ændringsforslaget, der er bebudet af den næstforegaaende Taler, angaaer, da troer jeg, at det vil være hensigtsmæssigt, at jeg allerede her imødegaaer hans Bemærkninger, fordi det forekommer mig, at det af ham Anførte maa være grundet i en Misforstaaelse. Den ærede Rigsdagsmand har ikke ganske kunnet fatte, yttrede han, hvad Meningen egentlig er med § 5, naar det hedder: „De til 3die, 4de og 5te Klasse Henhørende kunne af Regjeringen omfordeles efter Tjenestens Lærø“. Meningen er vistnok ikke det, som den ærede Landssthingsmand fortrivelsesvis dvælede ved, at Regjeringen skulde kunne forflytte vedkommende Personer; thi, enten maatte i saa Fald denne Paragraphs Indhold være noget aldeles Overflødigt, thi det staaer allerede i Grundlovens § 22, nemlig, at Kongen kan forflytte Embedsmænd under visse, i denne Paragraph nævnte, Betingelser, eller ogsaa maatte Udkastet gaae ud paa et Forsøg paa, at tilliste Regjeringen en Ret til forflyttelse ubetinget, medens Grundlovens § 22 indeholder den tilføiede Betingelse, at Embedsmændene derved ikke tabe i Indtægter, og at der gives dem Valget imellem saadan forflyttelse og Afsked med Pension, efter de almindelige Regler. Jeg troer, at, naar man stiller sig ret paa Lovgiverens Standpunkt, maa det være iøinefaldende, at der ved Udtrykket „omfordeles“ er meent noget ganske Andet, end ved „forflyttes“. Der er ikke Udkastet tænkt paa det Tilfælde, at man kunde forflytte En, der f. Ex. var Soldcontrollleur i Kjøbenhavn, til en Soldcontrollleurpost i Aarhus, enten han vilde eller ikke, altid dog med den Forudsætning, at, hvis han ikke vilde gaae til dette

Embedet med lige Indtægter, men vilde foretrække at tage sin Afsked, kunde han faae den, overeensstemmende med Grundlovens Forskrifter. Det behøves ikke at siges; thi det staaer i Grundloven, og der kan ikke i nogen Lov siges Noget, der er i Strid med Grundloven. Men hvad her staaer har en ganske anden Betydning, og det en god Betydning; det har nemlig den Betydning, at Regjeringen kan, med Hensyn til disse 3 Classer, omfordele, ikke blot forflytte Embedsmændene, men ogsaa omfordele dem i den Forstand, at deres Poster flyttes hen paa et andet Sted, end de tidligere have været. Jeg vil eksempelvis anføre, at, naar Loven bestemmer, at der skal være 2 Controllleurer i Aarhus, og det findes i Tiden hensigtsmæssigt at ansætte en tredie, kan Regjeringen ifølge denne Paragraph uden videre forflytte en Controllleur fra et andet Sted og for Fremtiden lade være 3 Controllleurposter i Aarhus. Den Mand, som flyttes med denne Post, har naturligvis den Ret, som Grundlovens § 22 hjemler ham, og som hverken Regjeringen eller Legislaturen og altsaa heller ikke Rigsdagen kan tage fra ham. Derimod har Regjeringen, naar ikke denne Bestemmelse stod i § 5, ikke nogen Ret til at tage en Controllleurpost fra et Sted og lægge den til et andet Sted. Den kan forflytte den enkelte Embedsmænd, men ikke Posten med ham, om jeg maa bruge dette Udtryk, og det er denne Bemyndigelse, som Regjeringen har anseet det for nødvendigt at erhverve ved det foreliggende Lovudkasts § 5, hvad tredie fjerde og femte Klasse angaaer. Regjeringen har derimod med velberaad Gu ikke villet begjere en saadan Bemyndigelse med Hensyn til de 2 første Classer, som bestemme de egentlige Soldsteder, altsaa den egentlige Soldstedsret, fordi det kan antages at være af saadan Betydning for Handel og Skibsfart, at der burde Regjeringen ikke have Myndighed til at handle alene, uden Legislaturens Medvirkning, i paaatvængende Tilfælde kunde den da hjælpe sig med provisoriske Love, men det maa, som sagt, ske ved en ny Lov, ligesom enhver anden Forandring i denne Gageringslov. — Hvad Spørgsmaalet angaaer om Hensigtsmæssigheden af det antybede Ændringsforslag til § 7, som